

Sipos Erzsébet

Jumurdzsák és Szejdi pasa

Füstölgő romok felett
jajgat a szél,
térdre borul,
Istenhez beszél...
A távolból három megrakott szekér
emberfejekkel
Budára tart
– Csak annyi ez, mint
letépett füge, –
vigyorgott Jumurdzsák,
– parancsod teljesítve
jó uram,
Konstantinápolyban
jutalmam megkapom!
Mocsárba bújt a sok hitvány gyaúr,
magyar szavakkal
csaltam ki nagyúr,
anyám magyar volt igaz,
de Allah katonája lettem,
fel szent háborúra!
ez lebeg felettem,
s e két kölyköt, kiket útszélen összeszedtem,
félholdas zászló,
s korbács alatt
felednek majd
házat, hazát,
s hogy anyjukat ne öleljék,
öljék!